

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

22. rujna 2021.*

„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije chic água ALCALINA 9,5 PH – Raniji verbalni žig Europske unije CHIC BARCELONA – Relativni razlozi za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”

U predmetu T-195/20,

Sociedade da Água de Monchique, SA, sa sjedištem u Caldasu de Monchique (Portugal), koji zastupa M. Osório de Castro, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju A. Folliard-Monguiral, I. Ribeiro da Cunha i J. Crespo Carrillo, u svojstvu agenata,

tuženik,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a jest

Pere Ventura Vendrell, sa stalnom adresom u Sant Sadurni d'Anoia (Španjolska),

povodom tužbe podnesene protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. siječnja 2020. (predmet R 2524/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između P. Venture Vendrella i društva Sociedade da Água de Monchique,

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: V. Tomljenović (izvjestiteljica), predsjednica, F. Schalin i P. Škvařilová-Pelzl, suci,

tajnik: A. Juhász-Tóth, administratorica,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 6. travnja 2020.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 25. rujna 2020.,

nakon rasprave održane 15. ožujka 2021.,

* Jezik postupka: portugalski

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, društvo Sociedade Água de Monchique, SA, podnio je 25. srpnja 2017. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) prijavu za registraciju žiga Europske unije na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)).
- 2 Registracija žiga tražila se za sljedeći figurativni znak:

- 3 Proizvodi za koje je podnesena prijava za registraciju pripadaju razredu 32. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu: „Bezalkoholna pića; flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”.
- 4 Prijava žiga objavljena je u *Glasniku žigova Europske unije* br. 2017/199 od 19. listopada 2017.
- 5 Pere Ventura Vendrell podnio je 17. siječnja 2018. na temelju članka 46. Uredbe br. 2017/1001 prigovor na registraciju prijavljenog žiga u odnosu na proizvode navedene u točki 3. ove presude.
- 6 Prigovor se temeljio, među ostalim, na ranijem verbalnom žigu Europske unije CHIC BARCELONA, registriranom 1. studenoga 2017. pod brojem 16980195 za proizvode iz razreda 33. koji odgovaraju sljedećem opisu: „Alkoholna pića osim piva; vino; pjenušava vina; likeri; žestoka alkoholna pića; rakije”.
- 7 Razlog na kojem se prigovor temeljio nalazi se u članku 8. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 207/2009. (koji je postao članak 8. stavak 1. (b) Uredbe 2017/1001).
- 8 Odlukom od 29. listopada 2018. Odjel za prigovore prihvatio je prigovor u dijelu u kojem se on odnosio na „bezalkoholna pića” iz razreda 32. obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava. U tom je pogledu osobito istaknuo da su „bezalkoholna pića” iz razreda 32. na koja se odnosi žig za koji je podnesena prijava u niskom stupnju slična „alkoholnim pićima osim piva” iz razreda 33. na koja se odnosi raniji žig. Stoga postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu glede tih proizvoda.
- 9 S druge strane, odbio je prigovor zbog nepostojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu jer je prigovor podnesen u odnosu na proizvode „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]” iz razreda 32., obuhvaćene žigom za koji je podnesena prijava. U tom je pogledu Odjel za prigovore u biti, među ostalim, smatrao da su ti proizvodi različiti od proizvoda

iz razreda 33. obuhvaćenih ranijim žigom. Riječ je o proizvodima koji imaju različitu prirodu, svrhu i upotrebu. Osim toga, ti se proizvodi konzumiraju u različitim prilikama, oni odgovaraju različitim segmentima cijena i nemaju isto trgovačko podrijetlo.

- 10 P. Ventura Vendrell podnio je 19. prosinca 2018. EUIPO-u žalbu protiv odluke Odjela za prigovore na temelju članaka 66. do 71. Uredbe 2017/1001, zahtijevajući poništenje te odluke u dijelu u kojem je njegov prigovor odbijen. U prilog svojoj tužbi P. Ventura Vendrell pozvao se, među ostalim, na postojanje sličnosti između proizvoda „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]” iz razreda 32., obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava, i proizvoda iz razreda 33., obuhvaćenih ranijim žigom. Prema njegovu mišljenju, također bi trebalo zaključiti da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu za proizvode za koje je Odjel za prigovore odbio prigovor.
- 11 Odlukom od 20. siječnja 2020. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a prihvatilo je žalbu u cijelosti. U biti, kao prvo, smatralo je da postoji nizak stupanj sličnosti između proizvoda „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]” iz razreda 32., obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava, i „alkoholna pića” iz razreda 33., obuhvaćenih ranijim žigom. Kao drugo, žalbeno je vijeće ocijenilo da suprotstavljeni žigovi imaju visok stupanj vizualne, fonetske i konceptualne sličnosti. Na temelju tih dvaju utvrđenja žalbeno vijeće zaključilo je da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu u smislu članka 8. stavka 1. Uredbe 2017/1001, koja je, prema njegovu mišljenju, primjenjiva u ovom slučaju.

Zahtjevi stranaka

- 12 Nakon djelomičnog povlačenja tužbe na raspravi, tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
  - naloži EUIPO-u snošenje troškova.
- 13 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:
- prihvati tužbu kao dopuštenu;
  - naloži strankama snošenje troškova u razmjerima koji im pripadaju.

Pravo

Prvi dio EUIPO-ova zahtjeva

- 14 Prvi dio EUIPO-ova zahtjeva („prihvatanje tužbe kao dopuštene”) zahtijeva sljedeća očitovanja.
- 15 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, EUIPO ne može biti dužan sustavno braniti svaku pobijanu odluku žalbenog vijeća ili obvezno zahtijevati odbijanje svake tužbe podnesene protiv takve odluke (vidjeti presudu od 7. svibnja 2019., *mobile.de/EUIPO* (Prikaz automobila u oblačiću), T-629/18, EU:T:2019:292, t. 18. i navedenu sudsku praksu). Također je ustaljena sudska praksa da se ništa ne protivi tomu da se EUIPO pridruži tužiteljevu zahtjevu ili se zadovolji prepuštanjem odluke Općem sudu, iznoseći pritom argumente koje smatra prikladnim

u svrhu pružanja smjernica Općem sudu. Nasuprot tomu, on ne može postaviti zahtjev za poništenje ili preinaku odluke žalbenog vijeća o pitanju koje nije bilo istaknuto u tužbi ili iznijeti tužbene razloge koji nisu bili istaknuti u tužbi (vidjeti presudu od 29. travnja 2020., Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles), T-78/19, neobjavljenu, EU:T:2020:166, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

- 16 U ovom slučaju, prvi dio EUIPO-ova zahtjeva dopušten je jer kao ni argumenti navedeni njemu u prilog ne izlazi izvan okvira zahtjeva i tužbenih razloga koje je istaknuo tužitelj.
- 17 Osim toga, točno je da se, kao što to proizlazi iz zajedničkog tumačenja argumenata koje je tužitelj istaknuo u svojoj tužbi i EUIPO-ovih odgovora u tom pogledu, stranke slažu o određenim pitanjima koja se odnose na meritum predmeta (vidjeti točke 37. i 38. ove presude). Osim toga, navedene zajedničke točke stranaka mogu dovesti do poništenja pobijane odluke (vidjeti točku 79. ove presude). Unatoč tim elementima, tužba ipak nije postala bespredmetna. Naime, žalbeno vijeće glede podataka iz spisa nije ni izmijenilo ni povuklo navedenu odluku. EUIPO nema ovlast to učiniti ni dati upute u tom smislu žalbenim vijećima, čija je neovisnost utvrđena u članku 166. stavku 7. Uredbe 2017/1001. Prema tome, Opći sud nije oslobođen od ispitivanja zakonitosti pobijane odluke u pogledu tužbenih razloga istaknutih u tužbi kojom se pokreće postupak i uvijek treba odlučiti o meritumu.

Meritum

- 18 Uvodno valja navesti da se, imajući u vidu datum podnošenja prijave za registraciju o kojoj je riječ, odnosno 25. srpnja 2017., koji je presudan za određivanje mjerodavnog materijalnog prava, na činjenice ovog spora primjenjuju materijalnopravne odredbe Uredbe br. 207/2009 (vidjeti u tom smislu presude od 8. svibnja 2014., Bimbo/OHIM, C-591/12 P, EU:C:2014:305, t. 12. i od 18. lipnja 2020., Primart/EUIPO, C-702/18 P, EU:C:2020:489, t. 2. i navedenu sudsku praksu).
- 19 Budući da su relevantne materijalne odredbe primjenjive u ovom slučaju istovjetne u njihovoj verziji koja proizlazi iz Uredbe br. 207/2009 i Uredbe 2017/1001, činjenica da su se stranke pozvale na odredbe potonje uredbe ne utječe na ovaj postupak i njihove argumente treba tumačiti kao da se temelje na relevantnim odredbama Uredbe br. 207/2009 (presuda od 5. listopada 2020., nanoPET Pharma/EUIPO – Miltenyi Biotec (viscover), T-264/19, neobjavljena, EU:T:2020:470, t. 23.).
- 20 Tužitelj je u prilog svojoj tužbi istaknuo samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
- 21 Sukladno članku 8. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 207/2009, na temelju prigovora nositelja ranijeg žiga, žig za koji je podnesena prijava za registraciju neće se registrirati ako zbog njegove istovjetnosti ili sličnosti s ranijim žigom i istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga obuhvaćenih tim žigovima postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji žig. Vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu s ranijim žigom.
- 22 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, vjerojatnost dovođenja u zabludu postoji kada javnost može vjerovati da predmetni proizvodi ili usluge potječu od istog poduzeća ili gospodarski povezanih poduzeća. Prema toj istoj sudskoj praksi, vjerojatnost dovođenja u zabludu mora se ocijeniti sveobuhvatno, prema percepciji koju relevantna javnost ima o predmetnim znakovima i proizvodima ili uslugama i uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike u predmetnom slučaju

osobito međuovisnost sličnosti znakova i obuhvaćenih proizvoda i usluga (vidjeti presudu od 9. srpnja 2003., Laboratorios RTB/OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, t. 30. do 33. i navedenu sudsku praksu).

- 23 Kad se zaštita ranijeg žiga odnosi na cijelu Europsku uniju, valja uzeti u obzir percepciju suprotstavljenih žigova korisnika predmetnih proizvoda ili usluga na tom području. Međutim, treba podsjetiti na to da je za odbijanje registracije žiga Europske unije dostatno da relativni razlog za odbijanje u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 postoji u jednom dijelu Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2006., Mast-Jägermeister/OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO avec cadre i dr.), T-81/03, T-82/03 i T-103/03, EU:T:2006:397, t. 76. i navedenu sudsku praksu).
- 24 Za potrebe primjene članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, vjerojatnost dovodenja u zabludu istodobno pretpostavlja istovjetnost ili sličnost suprotstavljenih žigova te istovjetnost ili sličnost proizvoda ili usluga koje oni označavaju. Riječ je o kumulativnim uvjetima (vidjeti presudu od 22. siječnja 2009., Commercy/OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

Proizvodi koji su predmet tužbe

- 25 Kao prvo, valja naglasiti da „bezalkoholna pića” iz razreda 32. na koja se odnosi žig za koji je podnesena prijava (vidjeti točku 3. ove presude), nisu predmet tužbe. Ti proizvodi nisu bili ni predmet žalbe u okviru postupka pred žalbenim vijećem. To je slučaj jer je, kao prvo, s obzirom na te proizvode, Odjel za prigovore prihvatio prigovor Pere Venture Vendrella, tako da se, u skladu s člankom 67. Uredbe 2017/1001, koji se primjenjivao na dan podnošenja njegove žalbe pred žalbenim vijećem, odnosno 19. prosinca 2018. (vidjeti točku 10. ove presude), ta žalba nije odnosila na te proizvode. U skladu s člankom 67. Uredbe 2017/1001, pred žalbenim vijećem u biti se može pozivati protiv odluke donesene u nižem stupnju samo ako je tom odlukom odbijen zahtjev. Kao drugo, tužitelj pred žalbenim vijećem nije podnio žalbu – glavnu ili sporednu – kojom bi bilo moguće proširiti opseg žalbe na sve proizvode koji su već bili predmet postupka pred žalbenim vijećem zbog činjenice da je P. Ventura Vendrell podnio tužbu. Osim toga, valja utvrditi da je odluka Odjela za prigovore postala konačna u dijelu u kojem se ta odluka odnosila na „bezalkoholna pića” iz razreda 32. na koja se odnosi žig za koji je podnesena prijava (vidjeti točku 3. ove presude).
- 26 Kao drugo, treba smatrati da je žalbeno vijeće, kada se pozvalo na proizvode iz razreda 33. koje treba usporediti s proizvodima iz razreda 32., mislilo na sva pića navedena u točki 6. ove presude, a ne samo na „alkoholna pića osim piva”.
- 27 Naime, kao što to proizlazi iz EUIPO-ova spisa, u svojoj žalbi od 19. prosinca 2018. druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a navela je ne samo „alkoholna pića osim piva”, nego je ustrajala na usporedivosti proizvoda obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava, osobito s vinima. Tu je činjenicu žalbeno vijeće navelo u točki 7. pobijane odluke. Osim toga, u točki 23. pobijane odluke žalbeno vijeće navelo je da, prema njegovu mišljenju, „[i]zrazom ‚alkoholna pića osim piva’ raniji žig ne obuhvaća samo proizvode s visokim udjelom alkohola, nego i proizvode s niskim udjelom alkohola, poput sangrije, jabukovače ili mješavina alkoholnih pića i bezalkoholnih pića, kao što su to vermut sa sodom, whisky-cola ili pastis s vodom”.

- 28 Međutim, proizvodi pod nazivom „žestoka alkoholna pića; rakije” obuhvaćeni ranijim žigom, jesu proizvodi s visokim udjelom alkohola, dok su proizvodi pod nazivom „vino; pjenušava vina; likeri” proizvodi s niskim udjelom alkohola. Osnovna logika pobijane odluke bila je dakle smatrati da „alkoholna pića osim piva” pripadaju široj kategoriji skupa proizvoda među kojima se također i nužno moraju izdvojiti proizvodi označeni kao „vino; pjenušava vina; likeri; žestoka alkoholna pića; rakije”.
- 29 Tako to, osim toga, razumije tužitelj, kao što to proizlazi iz točaka 23. i 25. tužbe.
- 30 Također valja dodati kako je presuđeno da iz jasnog i nedvosmislenog teksta razreda 33. proizlazi da on obuhvaća sva alkoholna pića, osim piva (presuda od 18. lipnja 2008., Coca-Cola/OHIM – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, EU:T:2008:212, t. 74.).
- 31 Stoga, radi razjašnjenja, valja zaključiti da su proizvodi koji su predmet tužbe u ovom predmetu pića pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]” iz razreda 32., obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava, s jedne strane, i svi proizvodi iz razreda 33. obuhvaćeni ranijim žigom, kako su navedeni u točki 6. ove presude, s druge strane (u daljnjem tekstu zajedno: predmetni proizvodi).

Relevantna javnost i njezin stupanj pozornosti

- 32 U skladu sa sudskom praksom, u okviru opće ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu, valja uzeti u obzir prosječnog potrošača predmetne kategorije proizvoda koji je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan. Također valja uzeti u obzir činjenicu da stupanj pažnje prosječnog potrošača može varirati ovisno o kategoriji proizvoda ili usluga o kojima je riječ (vidjeti presudu od 13. veljače 2007., Mundipharma/OHIM, Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, t. 42. i navedenu sudsku praksu).
- 33 U točki 17. pobijane odluke žalbeno vijeće navelo je da su proizvodi iz razreda 33., obuhvaćeni ranijim žigom, usmjereni na širu javnost. Ta javnost uobičajeno je obaviještena, razumno pažljiva i oprezna. Iz točke 18. pobijane odluke proizlazi da su, prema mišljenju žalbenog vijeća, proizvodi iz razreda 32., obuhvaćeni žigom za koji je podnesena prijava, usmjereni i na širu javnost. Što se tiče tih proizvoda, šira javnost primjenjuje u najboljem slučaju prosječnu, a uobičajeno nisku razinu pažnje prilikom njihove potrošnje i kupnje. Naposljetku, iz točaka 31. i 43. pobijane odluke implicitno proizlazi to da je relevantna javnost ona španjolskog govornog područja i da se relevantno područje odnosi na područje Unije.
- 34 Te ocjene žalbenog vijeća, koje, uostalom, tužitelj ne osporava, valja potvrditi.

Usporedba proizvoda

- 35 U točki 29. pobijane odluke žalbeno vijeće utvrdilo je da „sporni proizvodi koji su [bili] predmet žalbe”, odnosno „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]” iz razreda 32., obuhvaćeni žigom za koji je podnesena prijava, imaju nizak stupanj sličnosti s „alkoholnim pićima osim piva” obuhvaćenim ranijim žigom, koji spadaju u razred 33., uz napomenu da ta kategorija proizvoda uključuje, među ostalim, proizvode pod nazivom „vino; pjenušava vina; likeri; žestoka alkoholna pića; rakije”, kao što su obuhvaćeni tim žigom (vidjeti točke 26. do 31. ove presude).

- 36 Kako bi došlo do zaključka navedenog u točki 29. pobijane odluke, žalbeno vijeće najprije je navelo da su pića pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]” i neki od proizvoda na kojima se temelji prigovor, odnosno „alkoholna pića osim piva”, tekućine namijenjene za ljudsku potrošnju. Zbog toga su sva iste prirode (vidjeti točku 22. pobijane odluke). Nadalje, prema mišljenju žalbenog vijeća, određeni proizvodi obuhvaćeni izrazom „alkoholna pića osim piva” stoga su dijelom proizvodi koji osobito služe za gašenje žeđi i koji su stoga, u određenoj mjeri, konkurentski proizvodi. Osim toga, prema mišljenju žalbenog vijeća, okolnost da su predmetni proizvodi alkoholni ili bezalkoholni, iako je relevantna, ne može se smatrati odlučujućom za utvrđivanje može li relevantna javnost smatrati da predmetni proizvodi imaju isto ili povezano trgovačko podrijetlo (vidjeti točku 25. pobijane odluke). Točno je da se alkoholna pića na koja se odnosi raniji žig obično konzumiraju u posebnim prilikama i na društvenim ili obiteljskim okupljanjima, dok je mineralna voda i boca za velik broj osoba proizvod za svakodnevnu potrošnju. Međutim, ta okolnost ne znači da ne postoji nikakva „vrsta sličnosti” između predmetnih proizvoda (vidjeti točku 26. pobijane odluke). Naposljetku, prema mišljenju žalbenog vijeća, iako je prosječni potrošač svjestan razlike između vode i alkoholnih pića (uključujući ona s niskim udjelom alkohola), Opći sud već je presudio da su te razlike nedovoljne kako bi se isključilo postojanje niskog stupnja sličnosti između alkoholnih pića te mineralnih i flaširanih voda. S tim u svezi, žalbeno je vijeće uputilo na točku 46. presude od 9. ožujka 2005., Osotspa/OHIM – Distribution & Marketing (Hai) (T-33/03, EU:T:2005:89), i na točke 31. i 32. presude od 5. listopada 2011., Cooperativa Vitivinícola Arousana/OHIM – Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO) (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565) (vidjeti točku 27. pobijane odluke).
- 37 Tužitelj smatra da te ocjene žalbenog vijeća sadržavaju pogreške. Primjećuje da se priroda proizvoda obuhvaćenih žigom za koje je podnesena prijava, s jedne strane, i alkoholnih pića na koja se odnosi raniji žig, s druge strane, razlikuje s obzirom na prisutnost ili odsutnost alkohola u njihovom sastavu, kao i glede njihovih osnovnih sastojaka, načina proizvodnje, boje, mirisa i okusa. Suprotno stajalištu žalbenog vijeća, ta pitanja, prema tužiteljevom mišljenju, za relevantnog potrošača imaju prednost pred eventualnim zajedničkim ciljem i metodom uporabe. Što se tiče svrhe i uporabe voda i bezalkoholnih pića, i dalje prema tužiteljevom mišljenju, konzumacija alkoholnih pića – čak i onih s niskim udjelom alkohola – ne isključuje potrošnju bezalkoholnih pića (vode) i obrnuto, ali konzumacija jednog od tih pića ne podrazumijeva nužno konzumaciju drugoga. Osim toga, alkoholna pića – čak i ona s niskim udjelom alkohola – obično su namijenjena kušanju, a ne gašenju žeđi, a još manje očuvanju zdravlja ljudi, dok su bezalkoholna pića na koja se odnosi žig za koji je podnesena prijava općenito, pa čak i isključivo, u slučaju mineralnih i gaziranih voda, namijenjena gašenju žeđi i očuvanju zdravlja ljudi. Naime, potrošači konzumiraju sve više vode, ne samo zato što su žedni, već i pod utjecajem gesla „u zdravom tijelu zdrav duh”. Naposljetku, prema tužiteljevom mišljenju, predmetni proizvodi nisu ni komplementarni ni konkurentni.
- 38 EUIPO se pak slaže s tužiteljevim stajalištem i smatra da su predmetni proizvodi različiti. U tom pogledu EUIPO priznaje da je u točkama 31. i 32. svoje presude od 5. listopada 2011., ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), Opći sud smatrao da postoji nizak stupanj sličnosti između alkoholnih pića te mineralnih i flaširanih voda. Međutim, u točkama 77. do 85. presude od 4. listopada 2018., Asolo/EUIPO – Red Bull (FLÜGEL) (T-150/17, EU:T:2018:641), Opći sud odstupio je od te ocjene. Isto tako, u svojoj odluci R 1720/2017 G od 21. siječnja 2019. veliko žalbeno vijeće EUIPO-a odlučilo je da proizvodi „mineralne i gazirane vode; bezalkoholna pića; pića od voća i voćni sokovi” iz razreda 32. nisu slična „votki” iz razreda 33.

- 39 Najprije valja podsjetiti na to da, prema sudskoj praksi, kako bi se ocijenila sličnost između predmetnih proizvoda i usluga, valja uzeti u obzir sve važne čimbenike koji karakteriziraju njihov odnos. Ti čimbenici osobito uključuju njihovu prirodu, namjenu, uporabu te njihovu konkurentnost ili komplementarnost. Mogu se uzeti u obzir drugi čimbenici, kao što su distribucijski kanali predmetnih proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 11. srpnja 2007., El Corte Inglés/OHIM – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 40 Kao prvo, kao što to ističe tužitelj, valja utvrditi da zbog nepostojanja alkohola u njihovu sastavu, priroda proizvoda pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava za registraciju, razlikuje se od prirode svih proizvoda obuhvaćenih ranijim žigom.
- 41 Već je bilo presuđeno da šira javnost Unije u cjelini prisutnost alkohola u piću percipira kao važnu razliku, u pogledu prirode predmetnih pića. Šira javnost Unije pažljiva je i razlikuje pića koja sadržavaju alkohol i bezalkoholna pića čak i kada odabire piće prema trenutnom raspoloženju (presuda od 12. prosinca 2019., Super bock group/EUIPO – Agus (Crystal), T-648/18, neobjavljena, EU:T:2019:857, t. 32.).
- 42 Također je presuđeno da je razlika između alkoholnih i bezalkoholnih pića nužna jer određeni potrošači ne žele, pa čak ni ne mogu, konzumirati alkohol (vidjeti u tom smislu presude od 15. veljače 2005., Lidl Stiftung/OHIM – Rewe-Zentral (LINDENHOF), T-296/02, EU:T:2005:49, t. 54.; od 18. lipnja 2008., MEZZOPANE, T-175/06, EU:T:2008:212, t. 79. do 81. i od 4. listopada 2018., FLÜGEL, T-150/17, EU:T:2018:641, t. 82.). Doduše, potonje ocjene provedene su u odnosu na njemačke i austrijske potrošače (presude od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 45.; od 18. lipnja 2008., MEZZOPANE, T-175/06, EU:T:2008:212, t. 21. i od 4. listopada 2018., FLÜGEL, T-150/17, EU:T:2018:641, t. 69.). Međutim, valja utvrditi da nijedan element ne dopušta donošenje zaključka da ta ocjena također ne vrijedi i za prosječnog potrošača španjolskog govornog područja koji je također naviknut i pridaje pozornost razlikovanju između alkoholnih pića obuhvaćenih ranijim žigom i „flaširane vode”; mineralne vode za neljekovite potrebe; mineralnih voda [pića]”, obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava. Stoga, s jedne strane, za veliku većinu potrošača – uglavnom španjolskog govornog područja ili potrošača u Uniji općenito – konzumacija alkohola može, ovisno o konzumiranoj količini, dovesti do stanja opijenosti koje se može očitovati smanjenjem određenih refleksa ili u smanjenom stupnju pažnje. Ono može dovesti do izmjene motoričkih kapaciteta (poremećaj ravnoteže i govora), kao i do smanjenja vidnog polja i poteškoća u prosuđivanju udaljenosti, što se može pokazati važnim u svakodnevnom životu, osobito kada potrošači imaju namjeru obavljati posebnu djelatnost koja zahtijeva određenu razinu pažnje, kao što je vožnja vozila. Međutim, ti učinci konzumacije alkohola nisu tipični za konzumaciju flaširanih voda ili mineralnih voda. S druge strane, za znatan dio javnosti španjolskog govornog područja – ili javnosti Unije općenito – konzumacija alkohola može predstavljati stvaran zdravstveni problem.
- 43 Kao drugo, kao što to također pravilno ističe tužitelj, svrha i upotreba predmetnih proizvoda različiti su. Najprije, alkoholna pića, uključujući ona s niskim udjelom alkohola, općenito su namijenjena kušanju, a ne gašenju žeđi. Nadalje, konzumacija alkoholnih pića poput onih na koja se odnosi raniji žig nije vitalna potreba i može čak naštetiti zdravlju. Osim toga, kao što je to tužitelj pravilno istaknuo, alkoholna pića obuhvaćena ranijim žigom, čak i ona s niskim udjelom alkohola, općenito su manje blaga i osjetno skuplja od pića pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”. Naposljetku, velik broj pića obuhvaćenih ranijim žigom pije se u posebnim prilikama, a ne svakodnevno.

- 44 S druge strane, pića pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava, namijenjena su, među ostalim, gašenju žeđi (vidjeti, za pjenušava vina, s jedne strane, i mineralne i gazirane vode te ostala bezalkoholna pića, s druge strane, presudu od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 55.). Međutim, potrošnja vode vitalna je potreba i njezin unos u tijelo više puta dnevno znači da je ona osnovno dobro (vidjeti također točku 27. pobijane odluke). Mineralne vode su samo potkategorija kategorije voda. Riječ je o proizvodima široke potrošnje.
- 45 Kao treće, predmetni proizvodi nisu komplementarni.
- 46 U tom pogledu valja podsjetiti na to da su komplementarni proizvodi ili usluge oni između kojih postoji uska veza, u smislu da je jedan od njih neophodan ili važan za upotrebu drugoga, tako da potrošači mogu vjerovati da je za proizvodnju tih proizvoda ili pružanje tih usluga odgovorno isto poduzeće (presude od 1. ožujka 2005., Sergio Rossi/OHIM – SISSI Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, EU:T:2005:72, t. 60. i od 11. srpnja 2007., PiraNAM diseño original Juan Bolaños, T-443/05, EU:T:2007:219, t. 48.; vidjeti također presudu od 22. siječnja 2009., easyHotel, T-316/07, EU:T:2009:14, t. 57. i navedenu sudsku praksu).
- 47 Predmetni proizvodi nisu usko povezani u smislu da je kupnja jednoga neophodna ili važna za upotrebu drugoga. Naime, ne može se smatrati da će kupac jednog od proizvoda iz razreda 32. pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, kako su obuhvaćene žigom za koji je podnesena prijava, biti obvezne kupiti proizvod iz razreda 33. obuhvaćen ranijim žigom i obratno (vidjeti, za vina, s jedne strane, i mineralne i gazirane vode te ostala bezalkoholna pića, s druge strane, presudu od 18. lipnja 2008., MEZZOPANE, T-175/06, EU:T:2008:212, t. 84.).
- 48 Točno je da iz točke 28. pobijane odluke proizlazi to da se „pića s najvišim udjelom alkohola” mogu „miješati s vodom [...], radi gašenja žeđi ili hidratacije”. Međutim, prema mišljenju žalbenog vijeća, „činjenica da [je] voda proizvod dobiven izravno iz prirode i da se alkoholna pića prerađuju u svrhu njihove pripreme ne znači ni to da javnost ne može smatrati da je njihovo trgovačko podrijetlo isto ili da između njih postoji gospodarska veza”. Zaključujući na takav način i s obzirom na elemente istaknute u točki 19. pobijane odluke, odnosno činjenicu da je žalbeno vijeće namjeravalo primijeniti, među ostalim, kriterij „komplementarnosti”, kako je utvrđen u sudskoj praksi, valja utvrditi da je u točki 28. pobijane odluke ono nastojalo dokazati da su, zbog mogućnosti miješanja alkoholnih pića, osim piva, označenih ranijim žigom, s jedne strane, i mineralnih voda obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava, s druge strane, ti proizvodi komplementarni, tako da između njih postoji „nizak stupanj sličnosti” (vidjeti točku 29. pobijane odluke).
- 49 Međutim, to se obrazloženje ne može prihvatiti u ovom slučaju.
- 50 Naime, kao prvo, razumijevanje pojma komplementarnosti na način da se odnosi samo na mogućnost miješanja alkoholnih pića s mineralnim vodama teško je pomiriti s pojmom komplementarnosti kako proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 46. ove presude.
- 51 Pojam komplementarnosti ne odnosi se samo na mogućnost miješanja proizvoda, nego na postojanje „uske veze” definirane u točki 46. ove presude. Tu „usku vezu” treba shvatiti na način da je jedan od proizvoda neophodan ili važan za upotrebu drugoga (presuda od 1. ožujka 2005., SISSI ROSSI, T-169/03, EU:T:2005:72, t. 60.).

- 52 Međutim, ne može se smatrati da je kupnja ili konzumacija proizvoda iz razreda 32., obuhvaćenih žigom za koji je podnesena prijava, neophodna za kupnju ili konzumaciju alkoholnih pića iz razreda 33., obuhvaćenih ranijim žigom, i obrnuto. Isto tako, ne može se utvrditi da je konzumacija navedenih proizvoda iz razreda 32. važna za konzumaciju alkoholnih pića iz razreda 33., obuhvaćenih ranijim žigom.
- 53 Kao drugo i u svakom slučaju, nedvojbeno je točno da se pića iz razreda 32. pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, kako su obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava, često mogu miješati s velikim brojem pića iz razreda 33., obuhvaćenih ranijim žigom. Naime, općenito se velik broj alkoholnih i bezalkoholnih pića može miješati, konzumirati ili čak prodavati zajedno ili u istim objektima ili u obliku unaprijed pomiješanih alkoholnih pića.
- 54 Međutim, takva mogućnost ne uklanja razliku koja postoji među predmetnim proizvodima zbog prisutnosti ili odsutnosti alkohola. Kada bi se smatralo da se samo na temelju te činjenice ti proizvodi mogu definirati kao slični, iako nisu namijenjeni konzumaciji ni u istim okolnostima, ni u istom raspoloženju, stanju duha ni, po potrebi, istim kategorijama potrošača, od znatnog broja proizvoda koji bi se mogli definirati kao „pića” stvorila bi se jedna i jedinstvena kategorija u svrhu primjene članka 8. stavka 1. Uredbe br. 207/2009 (presuda od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 57., i od 4. listopada 2018., FLÜGEL, T-150/17, EU:T:2018:641, t. 80.).
- 55 Naposljetku, s obzirom na to da je žalbeno vijeće u točki 23. pobijane odluke istaknulo postojanje pastisa, a da pritom ipak nije izvelo precizne zaključke u tom pogledu, valja istaknuti sljedeće elemente. Točno je da se pastis pije tek nakon što ga se nužno pomiješa s vodom. Međutim, to se piće općenito ne miješa s mineralnom (gaziranom) vodom, nego s vodom iz slavine. Međutim, tužitelj nije naveo da želi registrirati žig za koji je podnesena prijava za vodu iz slavine. To je, osim toga, slučaj s rakijama i apsintom, s obzirom na to da se ta pića načelno piju nakon što ih se pomiješa s vodom iz slavine. Stoga se ne može smatrati da su pastis i vode na koje se odnosi žig za koji je podnesena prijava komplementarni.
- 56 Kao četvrto, glede konkurentnosti predmetnih proizvoda, valja podsjetiti na to da, prema sudskoj praksi, kako bi se proizvodi mogli smatrati konkurentima, među njima mora postojati odnos zamjenjivosti (vidjeti presudu od 17. veljače 2017., Hernández Zamora/EUIPO – Rosen Tantau (Paloma), T-369/15, neobjavlenu, EU:T:2017:106, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 57 Međutim, kao prvo, zbog razlike koja proizlazi iz prisutnosti ili odsutnosti alkohola, koji zbog zdravstvenih razloga izbjegava velik broj potrošača i koji također uzrokuje razliku u okusu, ne može se zaključiti da će prosječni potrošač španjolskog govornog područja predmetne proizvode smatrati međusobno zamjenjivima. Naime, razlika koja proizlazi iz prisutnosti ili odsutnosti alkohola i razlike u okusu dovode do toga da prosječni potrošač španjolskog govornog područja koji želi kupiti mineralnu vodu neće usporediti taj proizvod s pićima iz razreda 33. o kojem je riječ. Kupit će ili mineralnu vodu ili jedno od tih alkoholnih pića (vidjeti po analogiji presudu od 18. lipnja 2008., MEZZOPANE, T-175/06, EU:T:2008:212, t. 85.).
- 58 Potonju ocjenu potvrđuje sudska praksa koja proizlazi iz presude od 15. veljače 2005., LINDENHOF (T-296/02, EU:T:2005:49), u kojoj je presuđeno da se za pjenušava vina ne može smatrati da su u konkurentskom odnosu s bezalkoholnim pićima, s obzirom na to da su pjenušava vina samo atipična pića koja zamjenjuju pića iz razreda 32., pod nazivom „pivo,

mješavine pića koja sadržavaju pivo, mineralne i gazirane vode i druga bezalkoholna pića; voćni napici i voćni sokovi, sokovi od povrća; sirupi i drugi pripravci za pripremu pića; pića na bazi sirutke [...]” (presuda od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 2. i 56.).

- 59 Naposljetku, tom je sudskom praksom također utvrđeno da bi prosječni njemački potrošač smatrao normalnim i stoga očekivao da pjenušava vina, s jedne strane, i pića pod nazivom „mineralne i gazirane vode i druga bezalkoholna pića; voćni napici i voćni sokovi” s druge strane, potječu od različitih poduzeća (presuda od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 51.). Opći je sud dodao da se pjenušava vina i navedena pića ne mogu smatrati pripadnicima iste obitelji pića, pa čak ni stavkama u općoj paleti pića za koja je vjerojatno da imaju zajedničko trgovačko podrijetlo (presuda od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 51.).
- 60 Potonja ocjena može se primijeniti na ovaj predmet. Naime, prosječni potrošač španjolskog govornog područja – i, uostalom, svaki prosječni potrošač Unije – u slučaju mineralne vode, gazirane ili ne, s jedne strane, i alkoholnih pića obuhvaćenih ranijim žigom, s druge strane, neće očekivati da ta pića imaju isto trgovačko podrijetlo.
- 61 Kao drugo, valja utvrditi da cijena može imati odlučujući utjecaj na pitanje zamjenjivosti proizvoda.
- 62 Tako je presuđeno da je, uzimajući u obzir velike razlike u kvaliteti i, prema tome, postojeće cijene među vinima, konkurentski odnos između piva, popularnog i široko konzumiranog pića, i vina trebalo uspostaviti s vinima koja su najpristupačnija širokoj javnosti, a koja su općenito najslabija i najjeftinija (presude od 12. srpnja 1983., Komisija/Ujedinjena Kraljevina, 170/78, EU:C:1983:202, t. 8.; od 9. srpnja 1987., Komisija/Belgija, 356/85, EU:C:1987:353, t. 10. i od 17. lipnja 1999., Socridis, C-166/98, EU:C:1999:316, t. 18.).
- 63 To vrijedi i za predmetne proizvode. Naime, pića iz razreda 32., pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava, općenito su puno jeftinija od proizvoda iz razreda 33. pod nazivom „alkoholna pića osim piva; vino; pjenušava vina; likeri; žestoka alkoholna pića; rakije”, obuhvaćenih ranijim žigom. Iako se primjenjuje rasuđivanje Suda izneseno u točki 62. ove presude, valja zaključiti da, s gledišta cijene, predmetni proizvodi nisu zamjenjivi.
- 64 Valja zaključiti da predmetni proizvodi nisu konkurentski.
- 65 Kao peto, glede distribucijskih kanala predmetnih proizvoda, valja istaknuti da činjenica, koju je žalbeno vijeće navelo u točki 24. pobijane odluke, da se ti proizvodi mogu prodavati „u istim objektima” ne može potkrijepiti njegov zaključak da su navedeni proizvodi u niskom stupnju slični.
- 66 Opći sud već je bio pozvan izjasniti se o distribucijskim kanalima proizvoda iz razreda 32. i 33. kao čimbeniku koji treba uzeti u obzir prilikom ocjene stupnja sličnosti tih proizvoda.
- 67 Tako je utvrđeno da su proizvodi iz razreda 32. i 33. uobičajeno predmet široke distribucije, od odjela prehrane velikih trgovina do restorana i kafića (presuda od 9. ožujka 2005., Hai, T-33/03, EU:T:2005:89, t. 44.). Na temelju tog utvrđenja Opći je sud došao do zaključka da su proizvodi iz razreda 33. u tom pogledu povezani s proizvodima iz razreda 32. u tolikoj mjeri da ih treba smatrati „sličnima” (presuda od 9. ožujka 2005., Hai, T-33/03, EU:T:2005:89, t. 46.).

- 68 Štoviše, u točki 82. presude od 18. lipnja 2008., MEZZOPANE (T-175/06, EU:T:2008:212), Opći je sud u biti istaknuo da su vina kao „alkoholna pića” jasno odvojena od „bezalkoholnih pića” i u trgovinama i na cjenicima pića te da je prosječni potrošač naviknut na razdvajanje alkoholnih i bezalkoholnih pića. Zaključno, Opći sud smatrao je da za vina i bezalkoholna pića treba smatrati da „nisu slična”.
- 69 Naposljetku, u svojoj presudi od 5. listopada 2011., ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), iako je podsjetio na zaključak iz sudske prakse navedene u točki 67. ove presude, odnosno da se bezalkoholna pića često prodaju i konzumiraju s alkoholnim pićima i da su predmet opće distribucije, od odjela velikih trgovina do restorana i kafića, istaknuo je ipak da navedena pića imaju obilježja različitih obilježja. Opći sud također je naveo da se, dok se alkoholna pića općenito konzumiraju u posebnim i društvenim okolnostima, voda i bezalkoholna pića konzumiraju svakodnevno. Osim toga, istaknuo je da je konzumacija vode vitalna potreba i da je prosječni potrošač, za kojeg se smatra da je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan, osjetljiv na razlikovanje između alkoholnih i bezalkoholnih pića koje je nužno jer određeni potrošači ne žele, odnosno ne mogu konzumirati alkohol. Uzimajući u obzir te elemente, Opći sud ocijenio je da se može smatrati kako je sličnost koja postoji između tih dviju vrsta proizvoda samo „niskog” stupnja (presuda od 5. listopada 2011., ROSALIA DE CASTRO, T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565, t. 31. i 32.).
- 70 S obzirom na različite odgovore dane na temelju kriterija vezanog za distribucijske kanale u sudskoj praksi Općeg suda, za potrebe ove presude valja utvrditi da, suprotno onomu što proizlazi iz točke 44. presude od 9. ožujka 2005., Hai (T-33/03, EU:T:2005:89) i iz točke 32. presude od 5. listopada 2011., ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), sama činjenica da su proizvodi iz razreda 32. i 33. obično predmet široke distribucije, od odjela velikih trgovina do restorana i kafića, nije kao takva dovoljna kako bi se smatralo da se za proizvode iz razreda 32. i 33. „mora” smatrati da su u niskom stupnju slični ili pak da su slični.
- 71 Naime, u stvarnosti i kao što to proizlazi iz sudske prakse koja je razvijena glede kriterija vezanog za distribucijske kanale puno prije objave presuda od 9. ožujka 2005., Hai (T-33/03, EU:T:2005:89) i od 5. listopada 2011., ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), činjenica da se proizvodi mogu prodavati u istim trgovinama, poput velikih trgovina ili supermarketa, nije osobito značajna, jer je na tim prodajnim mjestima moguće pronaći proizvode vrlo različite prirode, a da im potrošači ne pripisuju automatski isto podrijetlo (presuda od 13. prosinca 2004., El Corte Inglés/OHIM – Pucci (EMILIO PUCCI), T-8/03, EU:T:2004:358, t. 43.).
- 72 Budući da je ta sudska praksa potvrđena (presude od 24. ožujka 2010., 2nine/OHIM – Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, neobjavljena, EU:T:2010:115, t. 40. i od 2. srpnja 2015., BH Stores/OHIM – Alex Toys (ALEX), T-657/13, EU:T:2015:449, t. 83.), može je se smatrati ustaljenom.
- 73 U sudskoj je praksi također pojašnjeno da samo prisutnost proizvoda u istom odjelu tih trgovina može biti naznaka njihove sličnosti (presuda od 17. veljače 2017., Paloma, T-369/15, neobjavljena, EU:T:2017:106, t. 28.).
- 74 Naposljetku, valja podsjetiti na to da se pjenušava vina, s jedne strane, i pića pod nazivom „mineralne i gazirane vode i druga bezalkoholna pića; voćni napici i voćni sokovi”, s druge strane, prodaju jedna pored drugih, kako u trgovinama tako i na cjenicima pića (vidjeti u tom smislu

presudu od 15. veljače 2005., LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, t. 50.). To ne vrijedi samo za pjenušava vina o kojima je bila riječ u predmetu u kojem je donesena ta presuda, nego i za sva alkoholna pića obuhvaćena ranijim žigom o kojem je riječ u ovom slučaju.

- 75 Međutim, osim u rijetkim iznimkama, pića iz razreda 32. pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava, i proizvodi iz razreda 33., pod nazivom „alkoholna pića osim piva; vino; pjenušava vina; likeri; žestoka alkoholna pića; rakije”, obuhvaćeni ranijim žigom, prodaju se doduše na susjednim odjelima supermarketa, ali ne i na njihovim istim odjelima.
- 76 Naposljetku, s obzirom na to da se Opći sud pozvao na barove i kafiće (presude od 9. ožujka 2005., Hai, T-33/03, EU:T:2005:89, t. 44. i od 5. listopada 2011., ROSALIA DE CASTRO, T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565, t. 31.), točno je da ti objekti općenito nude sve predmetne proizvode i to često za istim pultom. Međutim, potrošač španjolskog govornog područja i dalje će paziti na razlike koje postoje između tih kategorija proizvoda, osobito prisutnost ili odsutnost alkohola, tako da sama činjenica da ih se nudi za istim pultom ne prevladava nad razlikama između tih proizvoda.
- 77 Uzimajući u obzir sve prethodne ocjene, valja zaključiti da, suprotno onomu što je žalbeno vijeće navelo u točki 29. pobijane odluke, pića iz razreda 32. pod nazivom „flaširana voda; mineralna voda za neljekovite potrebe; mineralne vode [pića]”, obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava, nisu u niskom stupnju slična proizvodima iz razreda 33. pod nazivom „alkoholna pića osim piva; vino; pjenušava vina; likeri; žestoka alkoholna pića; rakije”, obuhvaćenim ranijim žigom. Suprotno tomu, ti se proizvodi moraju smatrati različitim.
- 78 S obzirom na ono što je istaknuto u točki 24. ove presude, odnosno, uzimajući u obzir pravilo prema kojem je, u biti, dokazivanje postojanja istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga obuhvaćenih suprotstavljenim žigovima *conditio sine qua non* za postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu u smislu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, pogreška u ocjeni koju sadržava pobijana odluka ima za posljedicu to da tužbeni razlog treba prihvatiti.
- 79 Stoga valja prihvatiti tužbeni razlog koji je istaknuo tužitelj i, slijedom toga, poništiti pobijanu odluku, pri čemu nije potrebno ispitati jesu li suprotstavljeni znakovi slični.

Troškovi

- 80 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da EUIPO nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevima tužitelja i EUIPO-a.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 20. siječnja 2020. (predmet R 2524/2018-4).**
- 2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.**

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 22. rujna 2021.

Potpisi